

використанні позитивних для громадян та суспільства результатів. Політика регулювання трудової міграції має виходити з того постулату, що право громадянина виїжджати за кордон є невід'ємним від його права на гідний рівень життя вдома, тобто права мати роботу або власну справу, яка б дозволяла реалізувати себе, забезпечити добробут родини. Нагальною проблемою вирішення питань зовнішньої трудової міграції є формування виваженої державної політики щодо регулювання трудових міграцій та організація відповідного інформаційного забезпечення.

Список літератури

1. Гнибіденко, І. Проблеми трудової міграції в Україні та їх вирішення [Текст] / І. Гнибіденко // Економіка України. – 2001. – № 4. – С. 19–22.
2. Мельник, С. Мотивація населення України до міждержавної трудової міграції [Текст] / С. Мельник // Україна: аспекти праці. – 2002. – №1. – С. 42–46.
3. Зовнішня трудова міграція населення України [Текст] / за ред. Е. М. Лібанової, О. В. Позняка. – К. : РВПС України НАН України, 2002. – 206 с.
4. Маліновська, О. А. Мігранти, міграція та Українська держава: аналіз управління зовнішніми міграціями [Текст] монографія / О. А. Маліновська. – К. : Вид-во НАДУ, 2004. – 123 с.

Отримано 30.03.2011. ХДУХТ, Харків.
© Н.І. Єсінова, Ю.В. Лаврінченко, 2011.

УДК 331.106

Н.І. Єсінова, канд. техн. наук, проф.
Т.В. Безугла, студ.

ПРОБЛЕМИ СТУДЕНТСЬКОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Розглянуто проблеми студентського працевлаштування та вирішення їх із користю для держави, роботодавців та молоді.

Рассмотрены проблемы студенческого трудоустройства и решения их с пользой для государства, работодателей и молодежи.

The question of problem of student employment and decision is considered them with a benefit for the state, employers and young people.

Постановка проблеми у загальному вигляді. На жаль, наявність проблеми працевлаштування на молодіжному ринку (молодих спеціалістів тільки після закінчення університету) простежується неозброєним оком. Молодь – група населення, яка більшою мірою, ніж інші, потерпає від негативних соціально-економічних процесів. Тому саме вона потребує державної соціальної підтримки на початку адаптації та виходу на ринок праці.

Саме тому вирішення цієї проблеми не можливе без втручання держави, якій слід звернути увагу на розроблення нової політики і вжити певних заходів, щодо працевлаштування випускників.

Актуальність дослідження. Ринок праці молодих спеціалістів у даних економічних умовах країни потребує практичного реформування. У резерві ринку праці України є велика кількість спеціалістів із вищою освітою, але, на жаль країна, не може забезпечити їх зайнятостю.

Мета та завдання статті. Метою статті є дослідження проблем студентського працевлаштування та формуванню відповідних умов для їх покращення. Створення заходів з подолання кризового стану на молодіжному ринку.

Виклад основного матеріалу дослідження. У студентства завжди є велика кількість проблем та претензій. Можливо, це недоліки нашого віку, а можливо, і справді є низка питань на які ми не можемо знайти відповіді. Наприклад, у мене виникало одне й те саме запитання протягом чотирьох років мого навчання: «Куди я буду влаштовуватися працювати після закінчення вищого навчального закладу, як молодий спеціаліст?». На п'ятому році навчання я, будучи випускницею, так і не можу з точністю на нього відповісти.

У деяких випадках у цій проблемі винні студенти, які не хотіли навчатися і здобувати багаж знань. Але є й ті, які навчались сумлінно та мають теоретичні навички, але стикаються з тим, що роботодавці їм кажуть: «У вас немає практичного досвіду». І знову ставлять нас у глухий кут, а звідки він може взятися, якщо студент старанно вчився і відвідував заняття, а не працював.

Тому навіть в одній проблемі є низка пунктів:

- відсутність трудового стажу;
- відсутність набутих знань;
- амбіційність випускників.

Тай далеко не всі компанії, розкривають обійми та чекають до себе на роботу студентів і випускників вузів, особливо якщо спеціальність не відноситься до переліку престижних. Молоді необхідно бути інформованою, щодо стану ринку праці України, актуальністю та популярністю окремих професій.

Зараз для вирішення цієї проблеми налагоджується робота студентських центрів зайнятості в кожному ВНЗ. Метою діяльності

центру є сприяння працевлаштуванню студентів і випускників університету, забезпечення їх зайнятості у вільний від навчання час, розвиток молодіжних ініціатив у трудовій сфері та працевлаштування після закінчення університету. Основними завданнями центру є такі:

- забезпечення прав та інтересів студентів і випускників університету на ринку праці, сприяння працевлаштуванню;
- сприяння залученню молоді до підприємницької діяльності, створення умов для розвитку молодіжного підприємництва;
- надання освітянських послуг, пов'язаних з інформацією та підготовкою до роботи за професією;
- залучення вітчизняного та міжнародного досвіду з питань забезпечення зайнятості та професійної підготовки молоді.

Щодо створення обов'язкових студентських центрів зайнятості, на жаль, ситуація може не змінитися, якщо влада не введе підприємцям якісь дотації та пільги, хоча б на півроку, поки випускник не набереться досвіду і не ввійде в курс справи. Бо одним із ключових чинників забезпечення якості підготовки фахівців з вищою освітою є участь у цьому процесі роботодавців, особливо це стосується виробничої сфери. На жаль, вищі навчальні заклади в багатьох випадках втратили колись потужні зв'язки з виробничими галузями, а роботодавці державного сектору економіки втратили можливість кадрового оновлення через економічну скруту, скорочення штатів та проблеми конкуренції з приватним бізнесом. Та й взагалі державний сектор економіки став дуже малим у деяких сферах. Роботодавці недержавного сектору ще не повністю усвідомили ключове значення рівня кадрового забезпечення виробництва, спрямовуючи капітали на проекти, які дають швидкий прибуток. Як наслідок, в обох випадках роботодавці не зацікавлені в участі щодо формування професійної підготовки, змісту вищої професійної освіти та сприяння професійно-практичній підготовці фахівців. Домінує процес самостійного залучення на роботу випускників, що дає можливість роботодавцям диктувати їм свої вимоги та ігнорувати умови соціального захисту. Тому краще було б повернути статус молодого спеціаліста з першим місцем роботи та всіма привілеями, котрі раніше існували для випускників, а саме:

- обов'язкове працевлаштування на три роки для відпрацювання державного замовлення, це дало б змогу набути практичного досвіду, навичок та вмінь;
- надання гуртожитку або квартири (велика кількість випускників, хочуть жити самостійно і працювати, але, на жаль, не мають змоги);
- соціальні гарантії та ін.

До того ж, підприємствам слід підтримувати соціальну політику держави в контексті трудового забезпечення молодих

спеціалістів, а саме: через можливість надання безоплатної трудової практики студентам старшокурсникам. Від цього буде користь не тільки студентам та підприємствам, а й державі:

- використання безкоштовної трудової сили;
- розширення пошуку молодих кадрів, для організацій;
- надання практики молодим спеціалістам;
- надання безпосереднього працевлаштування студентам;
- розширення ринку робочої сили;
- здійснення позитивних кон'юнктурних зсувів на ринку

робочої сили України.

Однією з головних складових інтеграції молоді в суспільстві є її включеність в економічну діяльність. Успішність виходу молодого покоління на ринок праці залежить і від широкого спектру особистісних характеристик, цінностей та мотивацій молодих людей, а також від спроможності держави забезпечити належну підготовку майбутніх трудових ресурсів, їх працевлаштування та регулювання відносин у системі «працівник-роботодавець».

Проблема працевлаштування молоді полягає сьогодні, як у відсутності робочих місць, так і в нездатності держави, роботодавців та самих молодих спеціалістів знайти спільну мову. Роботодавці, на жаль, бажають відразу мати відданого суперпрофесіонала, який був би готовий працювати за середню зарплату 12 годин на день, без вихідних. Натомість молоді спеціалісти, насмілившись припустити, бажають здебільшого протилежного. Збалансувати цей очевидний конфлікт інтересів мала б насамперед держава, представники якої не втомлюються проголошувати, що молодь – це її, держави, майбутнє. Звідси постає необхідність напрацювання ефективної державної політики щодо працевлаштування молоді, особливо з огляду на ті негативні тенденції, які протягом тривалого часу спостерігаються в економіці України. Окрім цього, загострення проблеми молодіжного безробіття тягне за собою низку соціальних небезпек для суспільства загалом. При цьому масштаб та глибина останніх перебувають мало не в геометричній прогресії до кількості молодих осіб, які втратили або не можуть знайти роботу [1].

Висновки. Однією з умов, щоб випускники навчальних закладів після закінчення навчання мали роботу, є необхідність завчасно забронювати потрібну кількість робочих місць на підприємствах, в установах і організаціях.

Дієвим та перспективним заходом зі сприяння молодіжному працевлаштуванню є встановлення контролю за працевлаштуванням молодих спеціалістів-випускників, потреба в яких була заявлена раніше; започаткування та розвиток у навчальних закладах комплексних програм з орієнтації практики та можливість фіксування такої практики у трудовій книжці як частини трудового стажу;

створення центрів працевлаштування випускників при навчальних закладах. Має бути посилений контроль щодо ліквідації фіктивних розподілів та працевлаштування випускників, який формує подвійні моральні стандарти та штовхає активну молодь у тіньовий сегмент зайнятості [2].

Цю проблему необхідно вирішити, у першу чергу, на рівні держави, яка буде створювати нові робочі місця для випускників державного замовлення та взагалі молодих спеціалістів. Бо ж молодь – це надія та сила держави на процвітання.

Список літератури

1. Трубохіна, М. Ф. Основні проблеми працевлаштування молодих спеціалістів на ринку праці [Електронний ресурс] / М. Ф. Трубохіна; Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара. – Режим доступу : <nbuv.gov.ua> Головна сторінка Порталу.../2008/Troubokhina.pdf>.

2. Балакірева, О. М. Проблеми працевлаштування та міграційні орієнтації молоді [Електронний ресурс] / О. М. Балакірева, О. В. Василькована ; Інститут економіки та прогнозування НАН України. – 2006. – Режим доступу : <ief.org.ua> Arjiv_EP/Balakireva_Valk406pdf.pdf>.

Отримано 30.03.2011. ХДУХТ, Харків.

© Н.І. Єсінова, Т.В. Безугла, 2011.

УДК 331.103

Н.І. Єсінова, канд. техн. наук, проф.

Д.А. Горн, студ.

УДОСКОНАЛЕННЯ МОЛОДІЖНОГО РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Розглянуто значення молодіжного сегмента на загальнонаціональному ринку праці, його стан в Україні та шляхи вдосконалення.

Рассмотрено значение молодёжного сегмента на общенациональном рынке труда, его состояние в Украине и пути усовершенствования.

Value of a youth segment on the national labor market, its condition in Ukraine and ways of its improvement.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Молодіжне економічно активне населення країни має дуже велике значення для економічного стану країни в цілому, а зокрема – для національного ринку праці. Методологія розвитку молодіжного сегмента ринку праці полягає у формуванні стратегії його розвитку, спрямованої на